

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 608/2013

2013 m. birželio 12 d.

dėl muitinės atliekamo intelektinės nuosavybės teisių vykdymo užtikrinimo, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1383/2003

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

vykdymo užtikrinimą ir būtų garantuotas tinkamas teisinis tikrumas;

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 207 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽¹⁾,

kadangi:

(1) Taryba 2008 m. rugsėjo 25 d. rezoliucijoje dėl išsamaus Europos kovos su prekių klastojimu ir piratavimu veiksmų plano paprašė peržiūrėti 2003 m. liepos 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1383/2003 dėl muitinės veiksmų, atliekamų su prekėmis, kurios, kaip įtariama, pagamintos pažeidžiant tam tikras intelektinės nuosavybės teises, ir priemonių, kurių turi būti imamasi prekių atžvilgiu nustatius, kad jos pagamintos pažeidžiant tokias teises ⁽²⁾;

(2) prekyba prekėmis, kuriomis pažeidžiamos intelektinės nuosavybės teisės, daro didelę žalą teisių turėtojams, naudotojams ar gamintojų grupėms, taip pat teisės besilaikantiems gamintojams ir prekybininkams. Tokia prekyba taip pat galėtų klaidinti vartotojus, o kai kuriais atvejais – kelti pavojų jų sveikatai ir saugai. Kiek įmanoma reikėtų užtikrinti, kad tokios prekės nepatektų į Sąjungos rinką, ir patvirtinti priemones, kuriomis būtų kovojama su šia neteisėta prekyba netrukdam teisėtai prekybai;

(3) Reglamento (EB) Nr. 1383/2003 peržiūra parodė, kad, atsižvelgiant į pokyčius ekonomikos, prekybos ir teisės srityse, būtini tam tikri teisinės sistemos patobulinimai, kad muitinė geriau atliktų intelektinės nuosavybės teisių

(4) muitinė turėtų būti kompetentinga atlikti intelektinės nuosavybės teisių vykdymo užtikrinimą prekių, kurioms pagal Sąjungos muitų teisės aktus taikoma muitinės priežiūra arba muitinis tikrinimas, atžvilgiu ir vykdyti tinkamus tokių prekių patikrinimus siekiant užkirsti kelią operacijoms, kuriomis pažeidžiami intelektinės nuosavybės teisės reglamentuojantys teisės aktai. Intelektinės nuosavybės teisių vykdymo užtikrinimas pasienyje, nesvarbu, kur prekėms yra arba turėjo būti taikomos muitinės priežiūros arba muitinio tikrinimo priemonės, yra efektyvus būdas greitai ir veiksmingai suteikti teisinę apsaugą teisių turėtojui, taip pat naudotojams ir gamintojų grupėms. Kai muitinė neišleidžia prekių ar prekes sulaiko pasienyje, turėtų būti reikalaujama tik vienos teisinės procedūros, o kai prekės aptinkamos rinkoje, jau išskirstytos ir pristatytos mažmenininkams, turėtų būti reikalaujama kelių atskirų teisinių procedūrų, kad užtikrinimas būtų tokio paties lygio. Išimtis turėtų būti padaryta prekėms, išleistoms į laisvą apyvartą galutinio vartojimo sąlygomis, nes tokios prekės lieka muitinės priežiūros, net jeigu jos yra išleistos į laisvą apyvartą. Šis reglamentas neturėtų būti taikomas keleivių asmeniniame bagaže gabenamoms prekėms, jei tos prekės skirtos jų asmeniniam naudojimui ir jei nėra jokių komercinio vežimo požymių;

(5) Reglamentas (EB) Nr. 1383/2003 netaikomas tam tikroms intelektinės nuosavybės teisėms, be to, į jo taikymo sritį neįtraukti tam tikri pažeidimai. Siekiant geresnio intelektinės nuosavybės teisių vykdymo užtikrinimo, muitinės intervencija turėtų būti išplėsta įtraukiant ir kitų rūšių pažeidimus, kuriems netaikomas Reglamentas (EB) Nr. 1383/2003. Todėl į šio reglamento taikymo sritį turėtų būti įtrauktos ne tik teisės, kurioms jau taikomas Reglamentas (EB) Nr. 1383/2003, bet ir prekiniai pavadinimai, jei jie pagal nacionalinę teisę saugomi kaip išimtinės nuosavybės teisės, taip pat puslaidininkių gaminių topografijos, naudingieji modeliai ir įtaisai, kurie visų pirma yra suprojektuoti, pagaminti ar pritaikyti technologinių priemonių neutralizavimui arba jų neutralizavimo palengvinimui;

(6) pažeidimai, padaryti dėl vadinamosios neteisėtos lygiagrečios prekybos ir „perviršių“, į Reglamento (EB) Nr. 1383/2003 taikymo sritį neįtraukti. Prekės, kuriomis lygiagrečiai prekiaujama neteisėtai, t. y. prekės, pagamintos gavus teisių turėtojo sutikimą, tačiau pirmą kartą pateikiamos rinkai Europos ekonominėje erdvėje neturint jo sutikimo, ir „perviršiai“, t. y. prekės, pagamintos asmens, kuris turi tinkamą teisių turėtojo leidimą pagaminti tam tikrą prekių kiekį, tačiau viršijančios to

⁽¹⁾ 2012 m. liepos 3 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2013 m. gegužės 16 d. Tarybos pozicija, priimta per pirmąjį svarstymą (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). 2013 m. birželio 11 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ OL L 196, 2003 8 2, p. 7.

asmens ir teisių turėtojo sutartą kiekį, yra pagamintos kaip nesuklastotos prekės, todėl muitinė neturėtų skirti daug dėmesio tokioms prekėms. Todėl neteisėta lygiagreti prekyba ir „perviršiai“ neturėtų būti įtraukti ir į šio reglamento taikymo sritį;

- (7) valstybės narės, bendradarbiaudamos su Komisija, turėtų suteikti tinkamą muitinės pareigūnų mokymą, kad būtų užtikrintas tinkamas šio reglamento taikymas;
- (8) visiškai įgyvendinus šį reglamentą bus toliau stiprinama vidaus rinka, kurioje užtikrinama veiksmingesnė teisių turėtojų apsauga, skatinamas kūrybiškumas ir naujovės, o vartotojams teikiami patikimi aukštos kokybės produktai, tai savo ruožtu turėtų stiprinti tarpvalstybinius vartotojų, įmonių ir prekybininkų santykius;
- (9) valstybės narės muitinės veiklos srityje turi verstis su vis mažesniais ištekliais. Todėl reikėtų remti rizikos valdymo technologijų ir strategijų, kuriomis siekiama kuo geriau panaudoti muitinės turimus išteklius, naudojimo skatinimą;
- (10) šiame reglamente pateikiamos tik muitinei skirtos procedūrinės taisyklės. Todėl šiame reglamente nenustatoma jokių kriterijų, skirtų nustatyti, ar pažeista intelektinės nuosavybės teisė;
- (11) pagal 2001 m. lapkričio 14 d. Dohos PPO ministrų konferencijoje priimtą Deklaraciją dėl TRIPS sutarties ir visuomenės sveikatos Sutartis dėl intelektinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba, (toliau – TRIPS sutartis) gali ir turėtų būti aiškinama ir įgyvendinama taip, kad būtų palaikoma PPO narių teisė saugoti visuomenės sveikatą, ir visų pirma skatinama sudaryti galimybę visiems gauti vaistų. Todėl pagal Sąjungos tarptautinius įsipareigojimus ir vystomojo bendradarbiavimo politiką, kai per Sąjungos muitų teritoriją vežami vaistai, kurie gali būti (arba nebūti) perkraunami, sandėliuojami, skirstomi į mažesnes siuntas arba toliau vežami kitos rūšies ar kita transporto priemone, ir kai toks vežimas yra tik dalis visos kelionės, kuri prasideda ir baigiasi ne Sąjungos muitų teritorijoje, muitinė, vertindama intelektinės nuosavybės teisių pažeidimo riziką, turėtų atsižvelgti į bet

kokią reikšmingą tikimybę, kad tokie vaistai bus nukreipti į Sąjungos rinką;

- (12) šiuo reglamentu neturėtų būti daroma įtaka nuostatomis dėl teismų kompetencijos, visų pirma 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo⁽¹⁾ nuostatomis;
- (13) bet kurie asmenys, naudotojai, subjektai arba gamintojų grupės, kurie gali savo vardu inicijuoti teisinę procedūrą dėl galimo intelektinės nuosavybės teisės pažeidimo, turėtų turėti teisę pateikti prašymą;
- (14) siekiant užtikrinti intelektinės nuosavybės teisių vykdymo užtikrinimą visoje Sąjungoje, tikslinga asmenims ar subjektams, prašantiems intelektinės nuosavybės teisių vykdymo užtikrinimo visoje Sąjungos teritorijoje, leisti pateikti prašymą vienos valstybės narės muitinei. Tokie pareiškėjai taip pat turėtų galėti prašyti tos muitinės nuspręsti, kad reikia imtis veiksmų intelektinės nuosavybės teisių vykdymui užtikrinti toje valstybėje narėje ir bet kurioje kitoje valstybėje narėje;
- (15) siekiant sparčiai užtikrinti intelektinės nuosavybės teisių vykdymą, reikėtų nustatyti, kad tais atvejais, kai muitinė, remdamasi pagrįstais požymiais, įtaria, kad jos prižiūrimomis prekėmis gali būti pažeidžiamos intelektinės nuosavybės teisės, ji galėtų savo iniciatyva arba gavusi prašymą neišleisti prekių arba jas sulaikyti, kad suteiktų galimybę asmeniui ar subjektui, turinčiam teisę pateikti prašymą inicijuoti procedūrą siekiant nustatyti, ar buvo pažeista intelektinės nuosavybės teisė;
- (16) Reglamentu (EB) Nr. 1383/2003 valstybėms narėms leista numatyti procedūrą, pagal kurią tam tikras prekes galima sunaikinti neįpareigojant inicijuoti procedūros, kuria siekiama nustatyti, ar buvo pažeista intelektinės nuosavybės teisė. Kaip pripažinta 2008 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento rezoliucijoje dėl klastočių poveikio tarptautinei prekybai⁽²⁾, tokia procedūra labai sėkmingai taikoma valstybėse narėse, kuriose ji numatyta. Todėl procedūra turėtų būti privaloma visais intelektinės nuosavybės teisių pažeidimų atvejais ir ją reikėtų taikyti tada, kai deklarantas arba prekių turėtojas sutinka su sunaikinimu. Be to, šios procedūros taikymo tvarka turėtų nustatyti, kad muitinė gali laikyti, jog deklarantas

⁽¹⁾ OL L 351, 2012 12 20, p. 1.

⁽²⁾ OL C 45 E, 2010 2 23, p. 47.

- arba prekių turėtojas davė sutikimą, kad prekės būtų sunaikintos, kai per nustatytą laikotarpį jis tiesiogiai neprieštarauja sunaikinimui;
- (17) siekiant kuo labiau sumažinti administracinę naštą ir išlaidas, smulkioms suklastotų ir piratinių prekių siuntoms turėtų būti taikoma speciali procedūra, pagal kurią tokias prekes būtų galima sunaikinti be tiesioginio pareiškėjo sutikimo, kuris turi būti duodamas kiekvienu atveju. Vis dėlto siekiant taikyti tą procedūrą turėtų būti reikalaujama, kad pareiškėjas savo prašyme to bendrai paprašytų. Be to, muitinė turėtų turėti galimybę reikalauti, kad pareiškėjas atlygintų išlaidas, patirtas dėl tos procedūros taikymo;
- (18) siekiant didesnio teisinio tikrumo, tinkama pakeisti prekių, kuriomis, kaip įtariama, pažeidžiama intelektinės nuosavybės teisė, neišleidimo ar sulaikymo terminus ir sąlygas, kuriomis muitinė turi perduoti informaciją apie sulaikytas prekes susijusiems asmenims ir subjektams, kaip tai nustatyta Reglamentu (EB) Nr. 1383/2003;
- (19) atsižvelgiant į laikiną ir prevencinį priemonių, kurių ėmėsi muitinė, taikydama šį reglamentą, pobūdį ir priešingus šalių, kurioms tos priemonės turi įtakos, interesus, taip pat gerbiant suinteresuotųjų šalių teises reikėtų patikslinti kai kuriuos procedūrų aspektus siekiant užtikrinti sklandų reglamento taikymą. Taigi, kiek tai susiję su įvairiais šiame reglamente numatytais pranešimais, muitinė atitinkamą asmenį turėtų informuoti remdamasi dokumentais apie muitinės veiksmus arba prekių padėtį. Be to, kadangi prekių sunaikinimo procedūros taikymas reiškia, kad tiek deklarantas arba prekių turėtojas, tiek sprendimo adresatas turėtų lygiagrečiai pranešti apie savo galimus prieštaravimus dėl sunaikinimo, reikėtų užtikrinti, kad sprendimo adresatui būtų suteikta galimybė reaguoti į galimus deklaranto arba prekių turėtojo prieštaravimus dėl sunaikinimo. Todėl reikėtų užtikrinti, kad deklarantui ar prekių turėtojui apie prekių neišleidimą arba jų sulaikymą būtų pranešama anksčiau nei sprendimo adresatui arba jiems būtų pranešama tą pačią dieną;
- (20) muitinė ir Komisija raginamos pagal savo atitinkamą kompetenciją bendradarbiauti su Europos intelektinės nuosavybės teisių pažeidimų stebėsenos centru;
- (21) siekiant nutraukti tarptautinę prekybą prekėmis, kuriomis pažeidžiamos intelektinės nuosavybės teisės, TRIPS sutartyje nustatyta, kad PPO nariai turi skatinti muitinės keistis informacija apie tokią prekybą. Atitinkamai Komisijai ir valstybių narių muitinėms turėtų būti sudaryta galimybė keistis informacija su atitinkamomis trečiųjų valstybių institucijomis apie įtariamus intelektinės nuosavybės teisių pažeidimus, įskaitant informaciją apie prekes, vežamas tranzitu per Sąjungos teritoriją, kurios yra kilusios iš tų trečiųjų valstybių arba kurių paskirties vieta yra tos trečiosios valstybės;
- (22) veiksmingumo tikslais turėtų būti taikomos 1997 m. kovo 13 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 515/97 dėl valstybių narių administracinių institucijų tarpusavio pagalbos ir dėl pastarųjų bei Komisijos bendradarbiavimo, siekiant užtikrinti teisingą muitinės ir žemės ūkio teisės aktų taikymą⁽¹⁾, nuostatos;
- (23) muitinės atsakomybė turėtų būti reglamentuojama valstybių narių teisės aktais, tačiau dėl to, kad muitinė patenkino prašymą, sprendimo adresatui neturėtų būti suteikta teisė gauti kompensaciją tuo atveju, kai muitinė neaptinka prekių, kuriomis, kaip įtariama, pažeidžiama intelektinės nuosavybės teisė, ir jas išleidžia arba nesiima veiksmų joms sulaikyti;
- (24) atsižvelgiant į tai, kad muitinė imasi veiksmų pagal prašymą, tikslinga nustatyti, kad sprendimo adresatas turėtų atlyginti visas išlaidas, kurių patiria muitinė, imdamasi veiksmų jo intelektinės nuosavybės teisių vykdymui užtikrinti. Vis dėlto tai neturėtų trukdyti sprendimo adresatui siekti gauti kompensaciją iš pažeidėjo ar kitų asmenų, kurie galėtų būti laikomi atsakingais pagal valstybės narės, kurioje buvo aptiktos prekės, teisės aktus. Atitinkamais atvejais tokiais asmenimis galėtų būti laikomi tarpininkai. Kitų asmenų nei muitinės išlaidos ir žala, patirtos dėl tam tikrų muitinių veiksmų, kai prekės neišleidžiamos ar sulaikomos remiantis su intelektinės nuosavybės teisėmis susijusiu trečiosios šalies reikalavimu, turėtų būti reglamentuojamos specialiais teisės aktais, taikomais kiekvienu konkrečiu atveju;
- (25) šiuo reglamentu sudaroma galimybė muitinei leisti vežti sunaikinimui skirtas prekes iš vienos vietos į kitą Sąjungos muitų teritorijoje, prižiūrint muitinei. Be to, muitinė gali nuspręsti išleisti tokias prekes į laisvą

⁽¹⁾ OL L 82, 1997 3 22, p. 1.

apyvartą siekiant jas toliau perdirbti ar pašalinti iš prekybos kanalų, be kita ko, informacijos sklaidos, mokymo ir švietimo tikslais;

- (26) muitinės atliekamas intelektinės nuosavybės teisių vykdymo užtikrinimas apima keitimąsi informacija apie sprendimus, susijusius su prašymais. Toks duomenų tvarkymas taip pat apima asmens duomenis ir jis turėtų būti vykdomas laikantis Sąjungos teisės, kaip nustatyta 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽¹⁾ ir 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽²⁾;

- (27) keitimasis informacija, susijusia su sprendimais dėl prašymų ir su muitinės veiksmais, turėtų būti vykdomas per centrinę elektroninę duomenų bazę. Reikėtų apibrėžti subjektą, kuris kontroliuos ir valdys duomenų bazę, ir subjektus, atsakingus už duomenų bazėje esančių duomenų tvarkymo saugumo užtikrinimą. Galimas bet kokio pobūdžio sąveikos ar mainų nustatymas visų pirma turėtų atitikti tikslų apribojimo principą, t. y. duomenys turėtų būti naudojami tuo tikslu, kuriuo sukurta duomenų bazė, ir neturėtų būti leidžiamas joks kitas to tikslo neatitinkantis keitimasis informacija ar tarpusavio sąveika;

- (28) siekiant užtikrinti, kad būtų galima patikslinti termino „smulkios siuntos“ apibrėžtį, jei paaiškėtų, kad ji yra nepraktiška, atsižvelgiant į poreikį užtikrinti veiksmingą procedūros veikimą, arba kai tai būtina siekiant išvengti bandymų apeiti šią procedūrą, susijusių su siuntų turiniu, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti aktus pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį, kuriais būtų iš dalies pakeisti neesminiai termino „smulkios siuntos“ apibrėžties elementai, konkrečiai – toje apibrėžtyje nustatyti konkretūs kiekiai. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;

- (29) siekiant užtikrinti vienodas nuostatų dėl keitimosi duomenimis su trečiosiomis valstybėmis praktinės tvarkos aspektų nustatymo ir nuostatų dėl prašymo

formų ir prašymo pratęsti laikotarpį, kuriuo muitinė turi imtis veiksmų, formų įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai, t. y. įgaliojimai nustatyti tuos praktinės tvarkos aspektus ir standartinės formas. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamasi laikantis 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai ⁽³⁾. Nors šio reglamento nuostatų, kurias reikia įgyvendinti, dalykas priklauso bendros prekybos politikos sričiai, siekiant nustatyti standartinės formas ir atsižvelgiant į šių įgyvendinimo aktų pobūdį ir poveikį juos priimant turėtų būti taikoma patariamoji procedūra, nes visi informaciją, kuri turi būti pateikta tose formose, sudarantys duomenys yra tiesiogiai paminėti šio reglamento tekste. Todėl tuose įgyvendinimo aktuose bus nustatytas tik formos formatas ir struktūra, ir jie neturės jokios papildomos įtakos Sąjungos bendrai prekybos politikai;

- (30) Reglamentas (EB) Nr. 1383/2003 turėtų būti panaikintas;

- (31) vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 45/2001 28 straipsnio 2 dalimi buvo konsultuojamasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu, kuris 2011 m. spalio 12 d. pateikė nuomonę ⁽⁴⁾,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

DALYKAS, TAIKOMO SRITIS IR TERMINŲ APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šiuo reglamentu nustatomos sąlygos ir procedūros, reglamentuojančios muitinės veiksmus tais atvejais, kai prekėms, kuriomis, kaip įtariama, pažeidžiama intelektinės nuosavybės teisė, Sąjungos muitų teritorijoje yra arba turėjo būti taikomos muitinės priežiūros arba muitinio tikrinimo priemonės pagal 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2913/92, nustatantį Bendrijos muitinės kodeksą ⁽⁵⁾, visų pirma kai prekės:

- a) deklaruojamos išleidimui į laisvą apyvartą, eksportui arba reeksportui įforminti;

⁽¹⁾ OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

⁽²⁾ OL L 8, 2001 1 12, p. 1.

⁽³⁾ OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

⁽⁴⁾ OL C 363, 2011 12 13, p. 3.

⁽⁵⁾ OL L 302, 1992 10 19, p. 1.

b) įvežamos į Sąjungos muitų teritoriją arba iš jos išvežamos;

c) pateikiamos sąlyginio neapmokestinimo procedūrai įforminti arba įvežamos į laisvąją zoną arba padedamos į laisvąjį sandėlį.

2. Nedarant poveikio 17 ir 18 straipsnių taikymui, muitinė vykdo tinkamą prekių, kurioms taikomos muitinės priežiūros arba muitinio tikrinimo priemonės, muitinį tikrinimą ir naudoja proporcingas identifikavimo priemones, kaip numatyta Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 13 straipsnio 1 dalyje ir 72 straipsnyje, vadovaudamasi rizikos analizės kriterijais, siekdama užkirsti kelią veiksams, kuriais pažeidžiami Sąjungos teritorijoje taikomi intelektinės nuosavybės teisės aktai, ir bendradarbiauti su trečiosiomis valstybėmis intelektinės nuosavybės teisių vykdymo užtikrinimo srityje.

3. Šis reglamentas netaikomas prekėms, kurios buvo išleistos į laisvą apyvartą galutinio vartojimo sąlygomis.

4. Šis reglamentas netaikomas keleivių asmeniniame багаže gabenamoms nekomercinio pobūdžio prekėms.

5. Šis reglamentas netaikomas prekėms, kurios buvo pagamintos gavus teisių turėtojo sutikimą, ir prekėms, kurias gamina asmuo, turintis tinkamą teisių turėtojo leidimą pagaminti tam tikrą prekių kiekį, viršijančioms to asmens ir teisių turėtojo sutartą kiekį.

6. Šis reglamentas neturi jokios įtakos intelektinę nuosavybę reglamentuojantiems nacionalinės arba Sąjungos teisės aktams arba valstybių narių teisės aktams, susijusiems su baudžiamuoju procesu.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente:

1. intelektinės nuosavybės teisė – teisė, kurios objektas yra:

a) prekių ženklas;

b) dizainas;

c) autorių teisės ar gretutinės teisės, kaip numatyta nacionalinėje arba Sąjungos teisėje;

d) geografinė nuoroda;

e) patentas, kaip numatyta nacionalinėje arba Sąjungos teisėje;

f) medicinos produktų papildomos apsaugos liudijimas, kaip numatyta 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 469/2009 dėl medicinos produktų papildomos apsaugos liudijimo ⁽¹⁾;

g) augalų apsaugos produktų papildomos apsaugos liudijimas, kaip numatyta 1996 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1610/96 dėl augalų apsaugos priemonių papildomos apsaugos liudijimo sukūrimo ⁽²⁾;

h) augalų veislių teisinė apsauga Bendrijoje, kaip numatyta 1994 m. liepos 27 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 2100/94 dėl augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje ⁽³⁾;

i) augalų veislių teisinė apsauga, kaip numatyta nacionalinėje teisėje;

j) puslaidininkio gaminio topografija, kaip numatyta nacionalinėje arba Sąjungos teisėje;

k) naudingasis modelis tik tiek, kiek jis yra saugomas kaip intelektinės nuosavybės teisė pagal nacionalinę arba Sąjungos teisę;

l) prekinis pavadinimas tik tiek, kiek jis yra saugomas kaip išimtinė intelektinės nuosavybės teisė pagal nacionalinę arba Sąjungos teisę;

2. prekių ženklas –

a) Bendrijos prekių ženklas, kaip numatyta 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo ⁽⁴⁾;

b) prekių ženklas, įregistruotas valstybėje narėje, o Belgijos, Liuksemburgo arba Nyderlandų atveju – Beniliukso intelektinės nuosavybės tarnyboje;

c) prekių ženklas, įregistruotas pagal valstybėje narėje arba Sąjungoje galiojančius tarptautinius susitarimus;

3. dizainas —

a) Bendrijos dizainas, kaip numatyta 2001 m. gruodžio 12 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 6/2002 dėl Bendrijos dizaino ⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ OL L 152, 2009 6 16, p. 1.

⁽²⁾ OL L 198, 1996 8 8, p. 30.

⁽³⁾ OL L 227, 1994 9 1, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 78, 2009 3 24, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 3, 2002 1 5, p. 1.

b) dizainas, įregistruotas valstybėje narėje, o Belgijos Liuksemburgo arba Nyderlandų atveju – Beniliukso intelektualinės nuosavybės tarnyboje;

c) dizainas, įregistruotas pagal valstybėje narėje arba Sąjungoje galiojančius tarptautinius susitarimus;

4. geografinė nuoroda —

a) saugoma žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinė nuoroda arba kilmės vietos nuoroda, kaip numatyta 2012 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1151/2012 dėl žemės ūkio ir maisto produktų kokybės sistemų ⁽¹⁾;

b) vyno kilmės vietos nuoroda arba geografinė nuoroda, kaip numatyta 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1234/2007, nustatančiame bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas) ⁽²⁾;

c) aromatintų vyno gėrimų geografinė nuoroda, kaip numatyta 1991 m. birželio 10 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 1601/91, nustatančiame bendrąsias aromatintų vynu, aromatintų vyno gėrimų ir aromatintų vyno kokteilių apibrėžimo, aprašymo ir pateikimo taisykles ⁽³⁾;

d) spiritinių gėrimų geografinė nuoroda, kaip numatyta 2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 110/2008 dėl spiritinių gėrimų apibrėžimo, apibūdinimo, pateikimo, ženklinimo ir geografinių nuorodų apsaugos ⁽⁴⁾;

e) a–d punktuose nenurodytų produktų geografinė nuoroda tik tiek, kiek ji saugoma kaip išimtinė intelektualinės nuosavybės teisė pagal nacionalinę arba Sąjungos teisę;

f) geografinė nuoroda, kaip numatyta Sąjungos ir trečiųjų valstybių susitarimuose, ir jei ji kaip tokia įtraukta į tuos susitarimus;

5. suklastotos prekės —

a) prekės, kurios yra veiksmo, kuriuo pažeidžiamas prekių ženklas valstybėje narėje, kurioje jos aptiktos, objektas ir kurios yra be leidimo pažymėtos žymeniu, tapačiu tos

pačios rūšies prekėms teisėtai įregistruotam prekių ženklui, arba ženklu, kurio pagal jo esminius požymius negalima atskirti nuo tokio prekių ženklo;

b) prekės, kurios yra veiksmo, kuriuo pažeidžiama geografinė nuoroda, objektas valstybėje narėje, kurioje jos aptiktos, ir kurios yra pažymėtos ar apibūdintos tos geografinės nuorodos atžvilgiu saugomu pavadinimu ar terminu;

c) pakuotės, etiketės, lipdukai, brošiūros, naudojimo instrukcijos, garantijos dokumentai ar kiti panašūs dalykai, net jei jie pateikiami atskirai, kurie yra veiksmo, kuriuo pažeidžiamas prekių ženklas arba geografinė nuoroda, objektas, kuriuose pateikiamas ženklas, pavadinimas arba terminas, kuris yra tapatus teisėtai įregistruotam prekių ženklui arba saugomai geografinei nuorodai, arba kurio pagal jo esminius požymius negalima atskirti nuo tokio prekių ženklo arba geografinės nuorodos, ir kuris gali būti naudojamas tos pačios rūšies prekėms, kurių prekių ženklas arba geografinė nuoroda yra įregistruoti;

6. piratinės prekės – prekės, kurios yra veiksmo, kuriuo pažeidžiamos autorių ar gretutinės teisės arba dizainas, objektas valstybėje narėje, kurioje aptiktos prekės, kurios yra prekių kopijos, pagamintos be autorių ar gretutinių teisių turėtojo arba dizaino savininko arba to teisių turėtojo (savininko) gamybos šalyje įgalioto asmens sutikimo, arba kuriose yra tokių kopijų;

7. prekės, kuriomis, kaip įtariama, pažeidžiama intelektualinės nuosavybės teisė, – prekės, kurių atžvilgiu esama pagrįstų požymių, kad valstybėje narėje, kurioje aptiktos tos prekės, jos *prima facie* yra:

a) prekės, kurios yra veiksmo, kuriuo pažeidžiama intelektualinės nuosavybės teisė toje valstybėje narėje, objektas;

b) įtaisai, gaminiai arba komponentai, kurie visų pirma yra suprojektuoti, pagaminti ar pritaikyti technologijoms, įtaisams arba komponentams, kuriais įprastomis jų naudojimo sąlygomis užkertamas kelias galimybei arba apribojama galimybė kūrinių atžvilgiu imtis veiksmų, kurių imtis autorius ar gretutinių teisių turėtojas nėra davęs leidimo, neutralizuoti arba jų neutralizavimui palengvinti, ir kurie yra susiję su veiksmu, pažeidžiančiu tas teises toje valstybėje narėje;

c) liejinio formos arba matricos, kurios yra specialiai suprojektuotos ar pritaikytos prekių gamybai pažeidžiant intelektualinės nuosavybės teisę, jei tokios liejinio formos ar matricos yra susijusios su veiksmu, kuriuo pažeidžiamos intelektualinės nuosavybės teisės;

⁽¹⁾ OL L 343, 2012 12 14, p. 1.

⁽²⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

⁽³⁾ OL L 149, 1991 6 14, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 39, 2008 2 13, p. 16.

8. teisių turėtojas – intelektinės nuosavybės teisės turėtojas;
9. prašymas – kompetentingam muitinės padaliniui pateiktas prašymas, kad muitinė imtųsi veiksmų, prekių, kuriomis, kaip įtariama, pažeidžiama intelektinės nuosavybės teisė, atžvilgiu;
10. nacionalinis prašymas – prašymas, kuriuo valstybės narės muitinės pašoma imtis veiksmų toje valstybėje narėje;
11. Sąjungos prašymas – vienoje valstybėje narėje pateiktas prašymas, kuriuo tos valstybės narės ir vienos ar daugiau kitų valstybių narių muitinių prašoma imtis veiksmų jų atitinkamose valstybėse narėse;
12. pareiškėjas – asmuo ar subjektas, kurio vardu pateikiamas prašymas;
13. sprendimo adresatas – sprendimo, kuriuo patenkinamas prašymas, adresatas;
14. prekių turėtojas – asmuo, kuris yra prekių, kuriomis, kaip įtariama, pažeidžiamos intelektinės nuosavybės teisės, savininkas arba panašią teisę disponuoti tokiomis prekėmis turintis asmuo, arba fiziškai tokias prekes turintis asmuo;
15. deklarantas – deklarantas, kaip apibrėžta Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 4 straipsnio 18 punkte;
16. sunaikinimas – prekių fizinis sunaikinimas, perdirbimas ar pašalinimas iš prekybos kanalų taip, kad nebūtų padaryta žalos sprendimo adresatui;
17. Sąjungos muitų teritorija – Bendrijos muitų teritorija, kaip apibrėžta Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 3 straipsnyje;
18. prekių išleidimas – prekių išleidimas, kaip apibrėžta Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 4 straipsnio 20 punkte;
19. smulki siunta – pašto siunta ar skubių siuntų vežėjo gabenama siunta:
 - a) kurią sudaro trys arba mažiau vienetų

arba

- b) kurios bendras svoris mažesnis nei du kilogramai.

Pagal a punktą „vienetai“ yra pagal 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo ⁽¹⁾ I priedą kombinuotoje nomenklatūroje klasifikuojamos nesupakuotos prekės arba mažmeninei prekybai galutiniam vartotojui skirtas tokių prekių paketas.

Pagal šią apibrėžtį atskiros prekės, kurioms priskiriamas tas pats Kombinuotosios nomenklatūros kodas, laikomos skirtingais vienetais, o prekės, pateikiamos kaip rinkiniai, kuriems priskiriamas vienas Kombinuotosios nomenklatūros kodas, laikomos vienu vienetu;

20. greitai gendančios prekės – prekės, kurios, muitinės nuomone, sugenda laikomos ne ilgiau nei 20 dienų po jų neišleidimo arba sulaikymo;
21. išimtinė licencija – licencija (nesvarbu, ar bendra ar ribota), kuria licencijos turėtojui, išskyrus visus kitus asmenis, įskaitant licenciją išdavusį asmenį, leidžiama naudotis intelektinės nuosavybės teise licencijoje nustatytu būdu.

II SKYRIUS

PRAŠYMAI

1 SKIRSNIS

Prašymų teikimas

3 straipsnis

Teisė pateikti prašymą

Toliau išvardyti asmenys ir subjektai tuo atveju, jei jie turi teisę inicijuoti procedūrą siekiant nustatyti, ar buvo pažeista intelektinės nuosavybės teisė, valstybėje narėje ar valstybėse narėse, kurios (-ių) muitinės prašoma imtis veiksmų, turi teisę pateikti:

1. nacionalinį arba Sąjungos prašymą:

- a) teisių turėtojais;
- b) kolektyvinio intelektinės nuosavybės teisių administravimo institucijos, kaip nurodyta 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/48/EB dėl intelektinės nuosavybės teisių gynimo ⁽²⁾ 4 straipsnio 1 dalies c punkte;
- c) profesinės gynybos institucijos, kaip nurodyta Direktyvos 2004/48/EB 4 straipsnio 1 dalies d punkte;

⁽¹⁾ OL L 256, 1987 9 7, p. 1.

⁽²⁾ OL L 157, 2004 4 30, p. 45.

d) grupės, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 1151/2012 3 straipsnio 2 punkte bei 49 straipsnio 1 dalyje, gamintojų grupės, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 118e straipsnyje, arba panašios gamintojų grupės, numatytos geografinės nuorodas reguliuojančioje Sąjungos teisėje, atstovaujančios geografinę nuoroda pažymėtų produktų gamintojams, arba tokių grupių atstovai, visų pirma kaip apibrėžta reglamentuose (EEB) Nr. 1601/91 ir (EB) Nr. 110/2008, ir ūkio subjektai, turintys teisę naudoti tam tikrą geografinę nuorodą, taip pat tikrinimo įstaigos arba institucijos, atsakingos už tokias geografines nuorodas;

2. nacionalinį prašymą:

a) asmenys ar subjektai, kuriems leista naudotis intelektinės nuosavybės teisėmis, jei teisių turėtojas oficialiai jiems leido pradėti procedūrą siekiant nustatyti, ar buvo pažeista intelektinės nuosavybės teisė;

b) gamintojų grupės, numatytos valstybių narių geografinės nuorodas reguliuojančiuose teisės aktuose, atstovaujančios geografinę nuoroda pažymėtų produktų gamintojams, arba tokių grupių atstovai ir ūkio subjektai, turintys teisę naudoti tam tikrą geografinę nuorodą, taip pat tikrinimo įstaigos arba institucijos, atsakingos už tokias geografines nuorodas;

3. Sąjungos prašymą: visoje dviejų ar daugiau valstybių narių teritorijoje galiojančių išimtinių licencijų turėtojai, kai tiems licencijų turėtojams teisių turėtojas tose valstybėse narėse oficialiai leido pradėti procedūrą siekiant nustatyti, ar buvo pažeista intelektinės nuosavybės teisė.

4 straipsnis

Intelektinės nuosavybės teisės, dėl kurių teikiami Sąjungos prašymai

Sąjungos prašymą galima pateikti tik dėl Sąjungos teise grindžiamų intelektinės nuosavybės teisių, kurios galioja visoje Sąjungoje.

5 straipsnis

Prašymų teikimas

1. Kiekviena valstybė narė paskiria kompetentingą muitinės padalinį prašymams priimti ir nagrinėti (toliau – kompetentingas muitinės padalinys). Valstybės narės atitinkamai informuoja Komisiją, o Komisija viešai paskelbia valstybių narių paskirtų kompetentingų muitinės padalinių sąrašą.

2. Prašymai teikiami kompetentingam muitinės padalinii. Prašymai užpildomi naudojant 6 straipsnyje nurodytą formą ir juose pateikiama tame straipsnyje reikalaujama informacija.

3. Kai prašymas teikiamas po muitinės pranešimo apie prekių neišleidimą arba jų sulaikymą pagal 18 straipsnio 3 dalį, tas prašymas turi atitikti šiuos reikalavimus:

a) jis pateikiamas kompetentingam muitinės padalinii per keturias darbo dienas nuo pranešimo apie prekių neišleidimą arba jų sulaikymą;

b) jis yra nacionalinis prašymas;

c) jame pateikiama 6 straipsnio 3 dalyje nurodyta informacija. Vis dėlto pareiškėjas gali nepateikti tos dalies g, h arba i punktuose nurodytos informacijos.

4. Išskyrus 3 straipsnio 3 dalyje nurodytas aplinkybes, vienai valstybei narei galima pateikti tik vieną nacionalinį prašymą ir vieną Sąjungos prašymą dėl tos pačios intelektinės nuosavybės teisės, saugomos toje valstybėje narėje. 3 straipsnio 3 dalyje nurodytomis aplinkybėmis leidžiama pateikti daugiau nei vieną Sąjungos prašymą.

5. Kai Sąjungos prašymas patenkinamas valstybėje narėje, kurioje jau yra patenkintas kitas to paties pareiškėjo Sąjungos prašymas dėl tos pačios intelektinės nuosavybės teisės, tos valstybės narės muitinė imasi veiksmų remdamasi pirmuoju patenkintu Sąjungos prašymu. Ji informuoja valstybės narės, kurioje buvo patenkintas bet kuris vėlesnis Sąjungos prašymas, kompetentingą muitinės padalinį, kuris iš dalies pakeičia arba atšaukia sprendimą patenkinti tą vėlesnį Sąjungos prašymą.

6. Kai prašymams gauti ir tvarkyti naudojamos kompiuterinės sistemos, prašymai ir prie jų pridedami dokumentai teikiami naudojant elektroninio duomenų apdorojimo priemones. Valstybės narės ir Komisija sukuria, prižiūri ir naudoja tokias sistemas laikydamosi daugiametio strateginio plano, nurodyto 2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo Nr. 70/2008/EB dėl nepopierinės muitinės ir verslo aplinkos⁽¹⁾ 8 straipsnio 2 dalyje.

6 straipsnis

Prašymo forma

1. Komisija įgyvendinimo aktais nustato prašymo formą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 34 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros.

⁽¹⁾ OL L 23, 2008 1 26, p. 21.

2. Prašymo formoje nurodoma informacija, kurią reikia pateikti duomenų subjektui pagal Reglamentą (EB) Nr. 45/2001 ir nacionalinės teisės aktus, kuriais įgyvendinama Direktyva 95/46/EB.

3. Komisija užtikrina, kad pareiškėjas privalėtų prašymo formoje nurodyti šią informaciją:

- a) pareiškėjo duomenis;
- b) pareiškėjo statusą, kaip apibrėžta 3 straipsnyje;
- c) dokumentus, kuriuose pateikiami įrodymai, pagal kuriuos kompetentingas muitinės padalinys galėtų įsitikinti, jog pareiškėjas turi teisę pateikti prašymą;
- d) kai pareiškėjo prašymą pateikia jo atstovas – duomenis apie jam atstovaujantį asmenį ir to asmens įgaliojimų būti atstovu įrodymus pagal valstybės narės, kurioje teikiamas prašymas, teisės aktus;
- e) intelektinės nuosavybės teisę ar teises, kurių vykdymą prašoma užtikrinti;
- f) jei teikiamas Sąjungos prašymas – valstybės nars, kuriose muitinių prašoma imtis veiksmų;
- g) konkrečius techninius autentiškų prekių duomenis, atitinkamai atvejais įskaitant ženklavinimą, pavyzdžiui, brūkšninius kodus ir atvaizdus;
- h) informaciją, kurios reikia, kad muitinė galėtų lengvai atpažinti atitinkamas prekes;
- i) informaciją, svarbią muitinei analizuojant ir vertinant atitinkamos (-ų) intelektinės nuosavybės teisės (-ių) pažeidimo riziką, pavyzdžiui, informaciją apie įgaliotus platintojus;
- j) tai, ar pagal šios dalies g, h arba i punktus pateikta informacija turi būti pažymėta riboto naudojimo žyma pagal 31 straipsnio 5 dalį;
- k) už teisinius ir techninius klausimus atsakingo pareiškėjo paskirto atstovo duomenis;
- l) pareiškėjo išsipareigojimą pranešti kompetentingam muitinės padaliniui apie bet kurią iš 15 straipsnyje išvardytų situacijų;

m) pareiškėjo išsipareigojimą perduoti ir atnaujinti visą informaciją, svarbią muitinei analizuojant ir vertinant atitinkamos (-ų) intelektinės nuosavybės teisės (-ių) pažeidimo riziką;

n) pareiškėjo išsipareigojimą prisiimti atsakomybę 28 straipsnyje nustatytais sąlygomis;

o) pareiškėjo išsipareigojimą atlyginti 29 straipsnyje nurodytas išlaidas tame straipsnyje nustatytais sąlygomis;

p) tai, kad pareiškėjas sutinka, jog jo pateiktus duomenis gali tvarkyti Komisija ir valstybės narės;

q) tai, ar pareiškėjas prašo taikyti 26 straipsnyje nurodytą procedūrą, ir ar muitinės prašymu sutinka atlyginti prekių, kurioms taikoma ta procedūra, sunaikinimo išlaidas.

2 SKIRSNIS

Sprendimai dėl prašymų

7 straipsnis

Nepilnų prašymų nagrinėjimas

1. Kai gavęs prašymą kompetentingas muitinės padalinys mano, kad prašyme pateikta ne visa informacija, kurios reikalaujama pagal 6 straipsnio 3 dalį, tas padalinys prašo pareiškėjo pateikti trūkstamą informaciją per 10 darbo dienų nuo pranešimo apie prašymą dienos.

Tokiais atvejais 9 straipsnio 1 dalyje nurodytas terminas sustabdomas, kol bus gauta atitinkama informacija.

2. Kai pareiškėjas per 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytą laikotarpį nepateikia trūkstamos informacijos, kompetentingas muitinės padalinys prašymą atmeta.

8 straipsnis

Rinkliavos

Pareiškėjas neprivalo mokėti jokių rinkliavų prašymo nagrinėjimo administracinėms išlaidoms padengti.

9 straipsnis

Pranešimas apie sprendimus patenkinti arba atmesti prašymus

1. Kompetentingas muitinės padalinys apie sprendimą patenkinti arba atmesti prašymą pareiškėjui praneša per 30 darbo dienų nuo prašymo gavimo dienos. Jei prašymas atmetamas, kompetentingas muitinės padalinys nurodo savo sprendimo priežastis ir pateikia informaciją apie apskundimo tvarką.

2. Jei muitinė buvo pranešusi pareiškėjui apie prekių neišleidimą arba jų sulaikymą prieš jam pateikiant prašymą, kompetentingas muitinės padalinys apie savo sprendimą patenkinti arba atmesti prašymą pareiškėjui praneša per dvi darbo dienas nuo prašymo gavimo.

10 straipsnis

Sprendimai dėl prašymų

1. Sprendimas patenkinti nacionalinį prašymą ir sprendimas jį atšaukti arba iš dalies pakeisti valstybėje narėje, kurioje buvo pateiktas nacionalinis prašymas, įsigalioja kitą dieną po jo priėmimo.

Sprendimas pratęsti laikotarpį, kuriuo muitinė turi imtis veiksmų, valstybėje narėje, kurioje buvo pateiktas nacionalinis prašymas, įsigalioja kitą dieną po laikotarpio, kuris turi būti pratęstas, pabaigos.

2. Sprendimas patenkinti Sąjungos prašymą ir sprendimas jį atšaukti arba iš dalies pakeisti įsigalioja tokia tvarka:

- a) valstybėje narėje, kurioje buvo pateiktas prašymas, – kitą dieną po sprendimo priėmimo dienos;
- b) visose kitose valstybėse narėse, kuriose muitinių prašoma imtis veiksmų, – kitą dieną po pranešimo muitinėms pagal 14 straipsnio 2 dalį, jei sprendimo adresatas yra įvykdęs savo pareigas pagal 29 straipsnio 3 dalį, susijusias su vertimo išlaidomis.

Sprendimas pratęsti laikotarpį, kuriuo muitinė turi imtis veiksmų, valstybėje narėje, kurioje buvo pateiktas Sąjungos prašymas, ir visose kitose valstybėse narėse, kuriose muitinių prašoma imtis veiksmų, įsigalioja kitą dieną po laikotarpio, kuris turi būti pratęstas, pabaigos.

11 straipsnis

Laikotarpis, kuriuo muitinė turi imtis veiksmų

1. Patenkinamas prašymą kompetentingas muitinės padalinys nurodo laikotarpį, kuriuo muitinė turi imtis veiksmų.

Tas laikotarpis prasideda nuo sprendimo patenkinti prašymą įsigaliojimo pagal 10 straipsnį dienos ir trunka ne ilgiau nei vienerius metus, skaičiuojamus nuo kitos dienos po sprendimo priėmimo dienos.

2. Kai prašyme, pateiktame po muitinės pranešimo apie prekių neišleidimą arba jų sulaikymą pagal 18 straipsnio 3 dalį, nepateikiama 6 straipsnio 3 dalies g, h arba i punktuose

nurodyta informacija, prašymas patenkinamas tik dėl tų prekių neišleidimo arba jų sulaikymo, išskyrus atvejus, kai ta informacija pateikiama per 10 darbo dienų nuo pranešimo apie prekių neišleidimą arba jų sulaikymą.

3. Kai intelektinės nuosavybės teisė nustoja galioti arba kai dėl kitų priežasčių pareiškėjas netenka teisės pateikti prašymą, muitinė nesiima jokių veiksmų. Sprendimą patenkinti prašymą priėmęs kompetentingas muitinės padalinys tą sprendimą atitinkamai atšaukia arba iš dalies pakeičia.

12 straipsnis

Laikotarpio, kuriuo muitinė turi imtis veiksmų, pratęsimas

1. Pasibaigus laikotarpiui, kuriuo muitinė turi imtis veiksmų, su sąlyga, kad sprendimo adresatas jau sumokėjo visas skolas muitinei pagal šį reglamentą, pirminį sprendimą priėmęs kompetentingas muitinės padalinys sprendimo adresato prašymu gali tą laikotarpį pratęsti.

2. Kai kompetentingas muitinės padalinys gauna prašymą pratęsti laikotarpį, kuriuo muitinė turi imtis veiksmų, likus mažiau nei 30 darbo dienų iki laikotarpio, kurio galiojimą prašoma pratęsti, galiojimo pabaigos, jis gali atsisakyti patenkinti tą prašymą.

3. Kompetentingas muitinės padalinys apie savo sprendimą dėl laikotarpio pratęsimo praneša sprendimo adresatui per 30 darbo dienų nuo 1 dalyje minimo prašymo gavimo dienos. Kompetentingas muitinės padalinys nurodo laikotarpį, kuriuo muitinė turi imtis veiksmų.

4. Pratęstas laikotarpis, kuriuo muitinė turi imtis veiksmų, prasideda kitą dieną po ankstesnio laikotarpio pabaigos dienos ir neviršija vienerių metų.

5. Kai intelektinės nuosavybės teisė nustoja galioti arba kai dėl kitų priežasčių pareiškėjas netenka teisės pateikti prašymą, muitinė nesiima jokių veiksmų. Sprendimą pratęsti laikotarpį priėmęs kompetentingas muitinės padalinys tą sprendimą atitinkamai atšaukia arba iš dalies pakeičia.

6. Sprendimo adresatas neprivalo mokėti jokių rinkliavų prašymo pratęsti laikotarpį nagrinėjimo administracinėms išlaidoms padengti.

7. Komisija įgyvendinimo aktais nustato prašymo pratęsti laikotarpį formą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 34 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamosios procedūros.

13 straipsnis

Sprendimo pakeitimai, susiję su intelektinės nuosavybės teisėmis

Sprendimą patenkinti prašymą priėmęs kompetentingas muitinės padalinys to sprendimo adresato prašymu gali pakeisti tame sprendime pateiktą intelektinės nuosavybės teisių sąrašą.

Kai papildomai įrašoma kokia nors nauja intelektinės nuosavybės teisė, prašyme turi būti nurodyta 6 straipsnio 3 dalies c, e, g, h ir i punktuose nurodyta informacija.

Tuo atveju, kai priimamas sprendimas patenkinti Sąjungos prašymą, jį pakeisti įrašant papildomas intelektinės nuosavybės teises galima tik įrašant 4 straipsnyje numatytas intelektinės nuosavybės teises.

14 straipsnis

Kompetentingo muitinės padalinio pareiga pranešti

1. Kompetentingas muitinės padalinys, kuriam pateiktas nacionalinis prašymas, savo valstybės narės muitinės įstaigoms nedelsiant po jų priėmimo perduoda šiuos sprendimus:

- a) sprendimus patenkinti prašymą;
- b) sprendimus, atšaukiančius sprendimus patenkinti prašymą;
- c) sprendimus, iš dalies pakeičiančius sprendimus patenkinti prašymą;
- d) sprendimus pratęsti laikotarpį, kuriuo muitinė turi imtis veiksmų.

2. Kompetentingas muitinės padalinys, kuriam pateiktas Sąjungos prašymas, valstybės narės arba valstybių narių, nurodytų Sąjungos prašyme, kompetentingam muitinės padaliniui nedelsiant po priėmimo perduoda šiuos sprendimus:

- a) sprendimus patenkinti prašymą;
- b) sprendimus, atšaukiančius sprendimus patenkinti prašymą;
- c) sprendimus, iš dalies pakeičiančius sprendimus patenkinti prašymą;
- d) sprendimus pratęsti laikotarpį, kuriuo muitinės turi imtis veiksmų.

Sąjungos prašyme nurodytos (-ų) valstybės narės ar valstybių narių kompetentingas muitinės padalinys, gavęs tuos sprendimus, juos nedelsdamas perduoda savo muitinės įstaigoms.

3. Sąjungos prašyme nurodytos (-ų) valstybės narės ar valstybių narių kompetentingas muitinės padalinys gali prašyti sprendimą patenkinti prašymą priėmusio kompetentingo muitinės padalinio pateikti papildomos informacijos, kuri, jo nuomone, yra būtina tam sprendimui įgyvendinti.

4. Kompetentingas muitinės padalinys savo sprendimą sustabdyti muitinės veiksmus pagal 16 straipsnio 1 dalies b punktą ir 16 straipsnio 2 dalį perduoda savo valstybės narės muitinės įstaigoms nedelsiant po jo priėmimo.

15 straipsnis

Sprendimo adresato pareiga pranešti

Sprendimo adresatas sprendimą patenkinti prašymą priėmusiam kompetentingam muitinės padaliniui nedelsdamas praneša apie bet kurią iš šių situacijų:

- a) tai, kad prašyme nurodyta intelektinės nuosavybės teisė nustoja galioti;
- b) tai, kad sprendimo adresatas dėl kitų priežasčių netenka teisės pateikti prašymą;
- c) informacijos, nurodytos 6 straipsnio 3 dalyje, pasikeitimus.

16 straipsnis

Sprendimo adresato pareigų nevykdymas

1. Kai sprendimo adresatas naudoja muitinės pateiktą informaciją ne 21 straipsnyje nurodytais tikslais, valstybės narės, kurioje informacija buvo pateikta arba netinkamai panaudota, kompetentingas muitinės padalinys gali:

- a) atšaukti bet kurią savo sprendimą patenkinti nacionalinį prašymą, priimtą to sprendimo adresato atžvilgiu, ir atsiskyti pratęsti laikotarpį, kuriuo muitinė turi imtis veiksmų;
- b) savo teritorijoje sustabdyti bet kurią sprendimą patenkinti Sąjungos prašymą, priimtą to sprendimo adresato atžvilgiu laikotarpiu, kuriuo muitinė turi imtis veiksmų.

2. Kompetentingas muitinės padalinys gali nuspręsti sustabdyti muitinės veiksmus tol, kol baigsis laikotarpis, kuriuo ji turi imtis veiksmų, jei sprendimo adresatas:

- a) nevykdo 15 straipsnyje nustatytos pareigos pranešti;

- b) nevykdo 19 straipsnio 3 dalyje nustatytos pareigos grąžinti pavyzdžius;
- c) nevykdo pareigų, nustatytų 29 straipsnio 1 ir 3 dalyse, susijusių su išlaidomis ir vertimu;
- d) be pateisinamos priežasties neinicijuoja procedūros, kaip numatyta 23 straipsnio 3 dalyje ar 26 straipsnio 9 dalyje.

Sąjungos prašymo atveju sprendimas sustabdyti muitinės veiksmus galioja tik toje valstybėje narėje, kurioje buvo priimtas toks sprendimas.

III SKYRIUS

MUITINĖS VEIKSMAI

1 SKIRSNIS

Prekių, kuriomis, kaip įtariama, pažeidžiama intelektualinės nuosavybės teisė, neišleidimas arba jų sulaikymas

17 straipsnis

Prekių neišleidimas arba jų sulaikymas patenkinus prašymą

1. Kai muitinė nustato prekes, kuriomis, kaip įtariama, pažeidžiama intelektualinės nuosavybės teisė, kurioms taikomas sprendimas patenkinti prašymą, ji tų prekių neišleidžia arba jas sulaiko.

2. Prieš prekių neišleidimą arba jų sulaikymą muitinė gali paprašyti, kad sprendimo adresatas jai pateiktų visą su prekėmis susijusią svarbią informaciją. Muitinė taip pat gali sprendimo adresatui pateikti informaciją apie faktinį arba numanomą prekių kiekį, jų faktinį ar preziumuojamą pobūdį ir, atitinkamai atvejais, tų prekių atvaizdus.

3. Apie prekių neišleidimą arba jų sulaikymą muitinė praneša deklarantui arba prekių turėtojui per vieną darbo dieną nuo to neišleidimo arba sulaikymo dienos.

Kai muitinė pasirenka pranešti prekių turėtojui, o prekių turėtojais laikomi du ar daugiau asmenų, muitinė neprivalo pranešti daugiau kaip vienam iš tų asmenų.

Muitinė praneša sprendimo adresatui apie prekių neišleidimą arba sulaikymą tą pačią dieną arba nedelsiant po to, kai apie tai pranešama deklarantui arba prekių turėtojui.

Pranešimuose pateikiama informacija apie 23 straipsnyje nustatytą procedūrą.

4. Muitinė informuoja sprendimo adresatą ir deklarantą arba prekių turėtoją apie faktinį ar numanomą neišleistų arba sulaikytų prekių kiekį ir faktinį ar preziumuojamą tų prekių pobūdį, atitinkamai atvejais pateikdama turimus jų atvaizdus. Gavusi prašymą, muitinė sprendimo adresatui taip pat praneša – jei ta informacija jai prieinama – prekių gavėjo, siuntėjo ir deklaranto arba prekių turėtojo vardą, pavardę ar pavadinimą ir adresą, taip pat informaciją apie muitinės procedūrą ir neišleistų arba sulaikytų prekių kilmę, pagaminimo vietą ir paskirties vietą.

18 straipsnis

Prekių neišleidimas arba jų sulaikymas prieš patenkinant prašymą

1. Kai muitinė nustato prekes, kuriomis, kaip įtariama, pažeidžiama intelektualinės nuosavybės teisė, kurioms netaikomas sprendimas patenkinti prašymą, ji gali, išskyrus greitai gendančių prekių atveju, tų prekių neišleisti arba jas sulaikyti.

2. Prieš prekių, kuriomis, kaip įtariama, pažeidžiama intelektualinės nuosavybės teisė, neišleidimą arba jų sulaikymą muitinė, neatskleisdama jokios informacijos, išskyrus informaciją apie faktinį ar numanomą prekių kiekį, faktinį ar preziumuojamą jų pobūdį ir, atitinkamai atvejais, jų atvaizdus, gali prašyti, kad asmuo ar subjektas, kuris gali turėti teisę pateikti prašymą, susijusį su įtariamu intelektualinės nuosavybės teisių pažeidimu, pateiktų jai visą svarbią informaciją.

3. Apie prekių neišleidimą arba jų sulaikymą muitinė praneša deklarantui arba prekių turėtojui per vieną darbo dieną nuo to neišleidimo arba sulaikymo dienos.

Kai muitinė pasirenka pranešti prekių turėtojui, o prekių turėtojais laikomi du ar daugiau asmenų, muitinė neprivalo pranešti daugiau kaip vienam iš tų asmenų.

Apie prekių neišleidimą arba jų sulaikymą muitinė praneša visiems asmenims ar subjektams, turintiems teisę pateikti prašymą, susijusį su įtariamu intelektualinės nuosavybės teisių pažeidimu, tą pačią dieną ar nedelsiant po to, kai apie tai pranešama deklarantui arba prekių turėtojui.

Muitinė gali kreiptis į kompetentingas valdžios institucijas, siekdama nustatyti asmenis ar subjektus turinčius teisę pateikti prašymą.

Pranešimuose pateikiama informacija apie 23 straipsnyje nustatytą procedūrą.

4. Nedelsiant po to, kai užbaigiami visi muitinės formalumai, muitinė išleidžia prekes arba nutraukia jų sulaikymą šiais atvejais:

- a) nenustačiusi asmens ar subjekto, turinčio teisę pateikti prašymą, susijusį su įtariamu intelektinės nuosavybės teisių pažeidimu, – per vieną darbo dieną nuo prekių neišleidimo arba jų sulaikymo dienos;
- b) negavusi prašymo pagal 5 straipsnio 3 dalį arba tokį prašymą atmetusi.

5. Kai prašymas patenkinamas, muitinė, gavusi prašymą, sprendimo adresatui taip pat praneša – jei ta informacija jai prieinama – prekių gavėjo, siuntėjo ir deklaranto arba prekių turėtojo vardą, pavardę ar pavadinimą ir adresą, taip pat informaciją apie muitinės procedūrą ir neišleistų arba sulaikytų prekių kilmę, pagaminimo vietą ir paskirties vietą.

19 straipsnis

Neišleistų arba sulaikytų prekių apžiūra ir pavyzdžių ėmimas

1. Muitinė sprendimo adresatui ir deklarantui arba prekių turėtojui suteikia galimybę apžiūrėti neišleistas arba sulaikytas prekes.

2. Muitinės gali imti tipiškus prekių pavyzdžius. Ji, sprendimo adresato prašymu, gali pateikti arba atsiųsti jam tokius pavyzdžius, tačiau tik analizei ir siekiant sudaryti palankias sąlygas tolesnei procedūrai, susijusiai su suklastotomis ir piratinėmis prekėmis. Bet kokia tų pavyzdžių analizė atliekama tik sprendimo adresatui prisimant visą su ja susijusią atsakomybę.

3. Užbaigus analizę, sprendimo adresatas ne vėliau kaip iki prekių išleidimo arba jų sulaikymo laikotarpio pabaigos grąžina 2 dalyje minimus pavyzdžius muitinei, išskyrus atvejus, kai to padaryti neleidžia aplinkybės.

20 straipsnis

Saugojimo sąlygos

Prekių saugojimo sąlygas jų neišleidimo arba sulaikymo laikotarpiu nustato muitinė.

21 straipsnis

Sprendimo adresatui leidžiamas tam tikros informacijos naudojimas

Sprendimo adresatas, gavęs 17 straipsnio 4 dalyje, 18 straipsnio 5 dalyje, 19 straipsnyje arba 26 straipsnio 8 dalyje nurodytą

informaciją, gali atskleisti tą informaciją arba ją naudoti tik šiais tikslais:

- a) inicijuoti procedūrą siekiant nustatyti, ar pažeista intelektinės nuosavybės teisė, arba naudoti tą informaciją tokios procedūros metu;
- b) atliekant su intelektinės nuosavybės teisės pažeidimu susijusį nusikalstamos veikos tyrimą, kuri valstybėje narėje, kurioje aptiktos prekės, vykdo valdžios institucijos;
- c) inicijuoti baudžiamąjį procesą arba naudoti tą informaciją baudžiamojo proceso metu;
- d) reikalauti kompensacijos iš pažeidėjo ar kitų asmenų;
- e) tartis su deklarantu arba prekių turėtoju dėl šių prekių sunaikinimo pagal 23 straipsnio 1 dalį;
- f) tartis su deklarantu arba prekių turėtoju dėl 24 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytos garantijos dydžio.

22 straipsnis

Muitinių keitimasis informacija ir duomenimis

1. Nedarydamos poveikio taikytinoms nuostatoms dėl duomenų apsaugos Sąjungoje ir siekdamos prisidėti prie tarpautinės prekybos prekėmis, kuriomis pažeidžiamos intelektinės nuosavybės teisės, nutraukimo, Komisija ir valstybių narių muitinės gali keistis tam tikrais joms prieinamais duomenimis ir informacija su atitinkamomis trečiųjų valstybių institucijomis vadovaudamosi 3 dalyje nurodyta praktine tvarka.

2. 1 dalyje nurodytais duomenimis ir informacija keičiamasi siekiant sparčiai sudaryti galimybę veiksmingai kovai su prekių, kuriomis pažeidžiama intelektinės nuosavybės teisė, vežimu. Tokie duomenys ir informacija gali būti susijusi su konfiskavimo atvejais, tendencijomis ir bendra informacija apie riziką, įskaitant informaciją apie prekes, kurios vežamos tranzitu per Sąjungos teritoriją ir yra kilusios iš atitinkamų trečiųjų valstybių teritorijų arba yra vežamos į tase teritorijose esančias paskirties vietas. Atitinkamais atvejais tokie duomenys ir informacija gali apimti šią informaciją:

- a) prekių pobūdis ir kiekis;
- b) intelektinės nuosavybės teisė, kuri, kaip įtariama, pažeista;

- c) prekių kilmė, pagaminimo vieta ir paskirties vieta;
- d) informacija apie transporto priemonės vykimą, visų pirma:
- i) laivo pavadinimas arba transporto priemonės registracijos duomenys;
 - ii) važtaraščio arba kito transporto dokumento registracijos numeriai;
 - iii) konteinerių skaičius;
 - iv) krovinio svoris;
 - v) prekių aprašymas ir (arba) kodas;
 - vi) užsakymo numeris;
 - vii) plombos numeris;
 - viii) pirmojo pakrovimo vieta;
 - ix) galutinio iškrovimo vieta;
 - x) perkrovimo vietas;
 - xi) numatoma atvykimo į galutinę iškrovimo vietą data;
- e) informacija apie operacijas su konteineriais, visų pirma:
- i) konteinerio numeris;
 - ii) konteinerio pakrovimo statusas;
 - iii) operacijos data;
 - iv) operacijos rūšis (pakrovimas, iškrovimas, perkrovimas, įvežimas, išvežimas ir t. t.);
 - v) laivo pavadinimas arba transporto priemonės registracijos duomenys;
 - vi) reiso numeris;
 - vii) vieta;
 - viii) važtaraštis arba kitas transporto dokumentas.

3. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriuose nustato būtinus praktinės tvarkos elementus, susijusius su šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytu keitimusi duomenimis ir informacija. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 34 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2 SKIRSNIS

Prekių sunaikinimas, procedūros inicijavimas ir ankstyvas prekių išleidimas

23 straipsnis

Prekių sunaikinimas ir procedūros inicijavimas

1. Prekės, kuriomis, kaip įtariama, pažeidžiama intelektinės nuosavybės teisė, gali būti sunaikintos prižiūrint muitinei, nereikalaujant nustatyti, ar pagal valstybės narės, kurioje aptiktos prekės, teisę buvo pažeista intelektinės nuosavybės teisė, kai įvykdytos visos šios sąlygos:

- a) sprendimo adresatas per 10 darbo dienų, o jei prekės yra greitai gendančios – per tris darbo dienas nuo pranešimo apie prekių neišleidimą arba jų sulaikymą dienos raštu patvirtino muitinei, kad, jo įsitikinimu, buvo pažeista intelektinės nuosavybės teisė;
- b) sprendimo adresatas per 10 darbo dienų, o jei prekės yra greitai gendančios – per tris darbo dienas nuo pranešimo apie prekių neišleidimą arba jų sulaikymą dienos raštu patvirtino muitinei savo sutikimą sunaikinti prekes;
- c) deklarantas arba prekių turėtojas per 10 darbo dienų, o jei prekės yra greitai gendančios – per tris dienas nuo pranešimo apie prekių neišleidimą arba jų sulaikymą raštu patvirtino muitinei savo sutikimą sunaikinti prekes. Kai deklarantas arba prekių turėtojas per tą laikotarpį nepatvirtino savo sutikimo sunaikinti prekes, tačiau ir nepranešė muitinei, kad prieštarauja, ji gali laikyti, kad deklarantas arba prekių turėtojas patvirtino savo sutikimą sunaikinti tas prekes.

Iš karto po to, kai užbaigiami visi muitinės formalumai, muitinė išleidžia prekes arba nutraukia jų sulaikymą, jei per pirmos pastraipos a ir b punktuose nurodytus laikotarpius ji negavo sprendimo adresato patvirtinimo raštu, kad, jo įsitikinimu, buvo pažeista intelektinės nuosavybės teisė, ir jo sutikimo sunaikinti prekes, išskyrus atvejus, kai muitinei buvo tinkamai pranešta apie tai, jog inicijuota procedūra siekiant nustatyti, ar buvo pažeista intelektinės nuosavybės teisė.

2. Prekės sunaikinamos muitinei prižiūrint ir sprendimo adresatui prisiimant su tuo susijusią atsakomybę, išskyrus atvejus, kai kitaip nustatyta valstybės narės, kurioje prekės sunaikinamos, nacionalinėje teisėje. Prieš prekių sunaikinimą kompetentingos institucijos gali paimti jų pavyzdžių. Pavyzdžiui, paimtus prieš sunaikinant prekes, galima panaudoti mokymo tikslais.

3. Kai deklarantas arba prekių turėtojas raštu nepatvirtino savo sutikimo sunaikinti prekes ir kai pagal 1 dalies pirmos pastraipos c punktą nelaikoma, kad deklarantas arba prekių turėtojas patvirtino savo sutikimą sunaikinti prekes per tame punkte minimus laikotarpius, muitinė nedelsdama apie tai praneša sprendimo adresatui. Sprendimo adresatas per 10 darbo dienų, o jei prekės yra greitai gendančios – per tris darbo dienas nuo pranešimo apie prekių neišleidimą arba jų sulaikymą dienos inicijuoja procedūrą siekiant nustatyti, ar buvo pažeista intelektinės nuosavybės teisė.

4. Išskyrus greitai gendančių prekių atvejį, tinkamai pagrįstu sprendimo adresato prašymu muitinė gali atitinkamais atvejais pratęsti 3 dalyje nurodytą laikotarpį ne daugiau kaip 10 darbo dienų.

5. Iš karto po to, kai atliekami visi muitinės formalumai, muitinė išleidžia prekes arba nutraukia jų sulaikymą, kai per 3 ir 4 dalyse nurodytus laikotarpius jai pagal 3 dalį nebuvo tinkamai pranešta apie tai, kad inicijuota procedūra siekiant nustatyti, ar buvo pažeista intelektinės nuosavybės teisė.

24 straipsnis

Ankstvyvas prekių išleidimas

1. Kai muitinei pranešama apie tai, kad inicijuota procedūra siekiant nustatyti, ar buvo pažeistos dizaino, patento, naudojimo modelio, puslaidininkio gaminio topografijos ar augalų veislės apsaugos teisės, deklarantas arba prekių turėtojas gali prašyti, kad muitinė išleistų prekes arba nutrauktų jų sulaikymą prieš pasibaigiant tai procedūrai.

2. Muitinė išleidžia prekes arba nutraukia jų sulaikymą tik kai įvykdomos visos šios sąlygos:

- a) deklarantas arba prekių turėtojas pateikė garantiją, kurios dydžio pakanka, kad būtų apsaugoti sprendimo adresato interesai;
- b) institucija, kompetentinga nustatyti, ar pažeista intelektinės nuosavybės teisė, neleido taikyti apsaugos priemonių;
- c) užbaigti visi muitinės formalumai.

3. 2 dalies a punkte minimos garantijos pateikimas neturi įtakos kitoms teisių gynimo priemonėms, kurių gali imtis sprendimo adresatas.

25 straipsnis

Sunaikinimui skirtos prekės

1. Pagal 23 arba 26 straipsnius sunaikinimui skirtų prekių negalima:

- a) išleisti į laisvą apyvartą, išskyrus atvejus, kai muitinė, gavusi sprendimo adresato sutikimą, nusprendžia, kad tai yra būtina tais atvejais, kai prekės turi būti perdirbtos arba pašalintos iš prekybos kanalų, be kita ko, informuotumo didinimo, mokymo ar švietimo tikslais. Sąlygas, kuriomis prekės gali būti išleistos į laisvą apyvartą, nustato muitinė;
- b) išvežti iš Sąjungos muitų teritorijos;
- c) eksportuoti;
- d) reeksportuoti;
- e) pateikti sąlyginio neapmokestinimo procedūrai įforminti;
- f) įvežti į laisvąją zoną ar padėti į laisvąjį sandėlį.

2. Muitinės gali leisti 1 dalyje nurodytas prekes muitinei prižiūrint vežti iš vienos Sąjungos muitų teritorijos vietos į kitą, kad muitinei prižiūrint jos būtų sunaikintos.

26 straipsnis

Smulkiais siuntomis vežamų prekių sunaikinimo procedūra

1. Šis straipsnis taikomas prekėms, kai įvykdomos visos šios sąlygos:

- a) įtariama, kad prekės yra suklastotos arba piratinės;
- b) prekės nėra greitai gendančios;
- c) prekėms taikomas sprendimas patenkinti prašymą;
- d) sprendimo adresatas prašyme yra paprašęs taikyti šiame straipsnyje nustatytą procedūrą;
- e) prekės vežamos smulkiais siuntomis.

2. Kai taikoma šiame straipsnyje nustatyta procedūra, 17 straipsnio 3 ir 4 dalys bei 19 straipsnio 2 ir 3 dalys netaikomos.

3. Apie prekių neišleidimą arba jų sulaikymą muitinė praneša deklarantui arba prekių turėtojui per vieną darbo dieną nuo prekių neišleidimo arba jų sulaikymo dienos. Pranešime apie prekių neišleidimą arba jų sulaikymą nurodoma informacija apie:

a) tai, kad muitinė ketina sunaikinti prekes;

b) deklaranto arba prekių turėtojo teises pagal 4, 5 ir 6 dalis.

4. Deklarantui arba prekių turėtojui suteikiama galimybė pareikšti savo nuomonę per 10 darbo dienų nuo pranešimo apie prekių neišleidimą arba jų sulaikymą dienos.

5. Atitinkamas prekes galima sunaikinti, kai per 10 darbo dienų nuo pranešimo apie prekių neišleidimą arba jų sulaikymą dienos deklarantas arba prekių turėtojas patvirtino muitinei savo sutikimą sunaikinti prekes.

6. Kai deklarantas arba prekių turėtojas per 5 dalyje nurodytą laikotarpį nepatvirtino savo sutikimo sunaikinti prekes ir nepranešė muitinei, kad tam prieštarauja, ji gali laikyti, kad deklarantas arba prekių turėtojas patvirtino savo sutikimą sunaikinti prekes.

7. Prekės sunaikinamos muitinei prižiūrint. Muitinė sprendimo adresato prašymu ir, kai tai tinkama, pateikia jam informaciją apie faktinį arba numanomą sunaikintų prekių kiekį ir jų pobūdį.

8. Kai deklarantas arba prekių turėtojas nepatvirtino savo sutikimo sunaikinti prekes ir kai pagal 6 dalį nelaikoma, kad deklarantas arba prekių turėtojas patvirtino tokį sutikimą, muitinė nedelsdama apie tai praneša sprendimo adresatui ir jam pateikia informaciją apie prekių kiekį ir jų pobūdį, įskaitant, atitinkamais atvejais, jų atvaizdus. Gavusi prašymą, muitinė sprendimo adresatui taip pat praneša – jei ta informacija jai prieinama – prekių gavėjo, siuntėjo ir deklaranto arba prekių turėtojo vardą, pavardę ar pavadinimą ir adresą, informaciją apie muitinės procedūrą ir neišleistų arba sulaikytų prekių kilmę, pagaminimo vietą ir paskirties vietą.

9. Iš karto po to, kai užbaigiami visi muitinės formalumai, muitinė išleidžia prekes arba nutraukia jų sulaikymą, jei per 10 darbo dienų nuo 8 dalyje minimo pranešimo dienos ji negavo iš sprendimo adresato informacijos apie tai, kad inicijuota procedūra siekiant nustatyti, ar buvo pažeista intelektinės nuosavybės teisė.

10. Komisijai pagal 35 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl termino „smulki siunta“ apibrėžtyje nurodytų kiekių pakeitimo tuo atveju, jei paaiškėtų, jog apibrėžtis yra nepraktiška atsižvelgiant į poreikį užtikrinti veiksmingą šiame straipsnyje nustatytos procedūros veikimą, arba kai tai būtina siekiant išvengti bandymų apeiti šią procedūrą, susijusių su siuntų turiniu.

IV SKYRIUS

ATSAKOMYBĖ, IŠLAIDOS IR SANKCIJOS

27 straipsnis

Muitinės atsakomybė

Nedarant poveikio nacionalinei teisei, sprendimas patenkinti prašymą nesuteikia to sprendimo adresatui teisės gauti kompensaciją tuo atveju, kai muitinė neaptiko prekių, kuriomis, kaip įtariama, pažeidžiama intelektinės nuosavybės teisė, ir jas išleido arba nesiėmė veiksmų toms prekėms sulaikyti.

28 straipsnis

Sprendimo adresato atsakomybė

Kai pagal šį reglamentą tinkamai inicijuota procedūra nutraukiama dėl sprendimo adresato veikimo ar neveikimo, kai dėl jo veikimo ar neveikimo pagal 19 straipsnio 2 dalį paimti pavyzdžiai negražinami arba nepataisomai sugadinami arba kai vėliau pripažįstama, kad atitinkamomis prekėmis intelektinės nuosavybės teisė nebuvo pažeista, sprendimo adresatas atsako žalą patyrusių prekių turėtojo ar deklaranto atžvilgiu pagal specialius taikytinus teisės aktus.

29 straipsnis

Išlaidos

1. Muitinei pareikalavus sprendimo adresatas atlygina muitinės arba kitų subjektų, veikiančių muitinės vardu, patirtas išlaidas nuo prekių neišleidimo arba jų sulaikymo momento, įskaitant prekių saugojimo ir tvarkymo išlaidas, pagal 17 straipsnio 1 dalį ir 18 straipsnio 1 dalį bei 19 straipsnio 2 ir 3 dalis ir tais atvejais, kai imtasi taisomųjų priemonių, kaip antai prekių sunaikinimo pagal 23 ir 26 straipsnius.

Sprendimo adresato, kuriam pranešta apie prekių neišleidimą arba jų sulaikymą, prašymu muitinė jam suteikia informaciją apie tai, kur ir kaip šios prekės saugomos, ir apie numatomas šioje dalyje nurodyto saugojimo išlaidas. Informacija apie numatomas išlaidas gali būti išreikšta laiko, produktų, tūrio, svorio arba paslaugų parametrais, atsižvelgiant į saugojimo aplinkybes ir prekių pobūdį.

2. Šiuo straipsniu nedaromas poveikis sprendimo adresato teisei siekti kompensacijos iš pažeidėjo ar kitų asmenų pagal taikytinus teisės aktus.

3. Sprendimo patenkinti Sąjungos prašymą adresatas pateikia visus vertimus, reikalingus kompetentingam muitinės padaliniiui ar muitinei, kuri turi imtis veiksmų, susijusių su prekėmis, kuriomis, kaip įtariama, pažeidžiama intelektualinės nuosavybės teisė, ir už juos sumoka.

30 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės užtikrina, kad sprendimų adresatai vykdytų šiame reglamente nustatytas pareigas, atitinkamais atvejais, be kita ko, priimdamos nuostatas, kuriomis nustatomos sankcijos. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai apie tas nuostatas ir informuoja apie visus vėlesnius joms įtakos turinčius pakeitimus.

V SKYRIUS

KEITIMASIS INFORMACIJA

31 straipsnis

Valstybių narių ir Komisijos keitimasis duomenimis apie sprendimus dėl prašymų ir sulaikymus

1. Kompetentingi muitinės padaliniai nedelsdami praneša Komisijai apie:

- a) sprendimus patenkinti prašymus, įskaitant prašymą ir jo priedus;
- b) sprendimus pratęsti laikotarpį, kuriuo muitinė turi imtis veiksmų, arba sprendimus atšaukiančius sprendimą patenkinti prašymą ar jį iš dalies pakeičiančius;
- c) sprendimo patenkinti prašymą vykdymo sustabdymą.

2. Nedarant poveikio Reglamento (EB) Nr. 515/97 24 straipsnio g punkto taikymui, prekių neišleidimo arba jų sulaikymo atveju muitinė perduoda Komisijai visą susijusią informaciją, įskaitant informaciją apie prekių kiekį ir rūšį, vertę, intelektualinės nuosavybės teises, muitinės procedūras, prekių pagaminimo vietas šalis, prekių kilmės šalis ir prekių paskirties vietas šalis, taip pat transporto maršrutus ir priemones, išskyrus asmens duomenis.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyta informacija perduodama ir visi duomenų mainai, susiję su 14 straipsnyje nurodytais sprendimais dėl prašymų, tarp valstybių narių muitinių vykdomi per Komisijos centrinę duomenų bazę. Ta informacija ir duomenys saugomi toje duomenų bazėje.

4. Šio straipsnio 1–3 dalyse nurodytos informacijos tvarkymo užtikrinimo tikslais 3 dalyje nurodyta duomenų bazė sukuriama kaip elektroninės formos duomenų bazė. Centrinėje duomenų bazėje kaupiama 6 straipsnio 3 dalyje, 14 straipsnyje ir šiame straipsnyje nurodyta informacija, įskaitant asmens duomenis.

5. Valstybių narių muitinės ir Komisija atitinkamais atvejais savo teisinių pareigų taikant šį reglamentą įgyvendinimo tikslais naudojasi prieiga prie centrinėje duomenų bazėje esančios informacijos. Prieiga prie informacijos, kuri pažymėta riboto naudojimo žyma pagal 6 straipsnio 3 dalį, suteikiama tik tų valstybių narių, kuriose prašoma imtis veiksmų, muitinėms. Motyvuotu Komisijos prašymu valstybių narių muitinės gali suteikti Komisijai prieigą prie tokios informacijos, kai tai yra tikrai būtina šio reglamento taikymo tikslais.

6. Muitinės įveda į centrinę duomenų bazę informaciją, susijusią su kompetentingam muitinės padaliniiui pateiktais prašymais. Muitinės, įvedusios informaciją į centrinę duomenų bazę, prirėikus ją keičia, papildo, taiso arba pašalina. Kiekviena muitinė, įvedusi informaciją į centrinę duomenų bazę, atsako už šios informacijos tikslumą, pakankamumą ir svarbą.

7. Komisija nustato ir taiko tinkamą techninę ir organizacinę tvarką patikimam ir saugiam centrines duomenų bazės veikimui užtikrinti. Kiekvienos valstybės narės muitinė nustato ir taiko tinkamą techninę ir organizacinę tvarką, būtiną duomenų tvarkymo konfidencialumui ir saugumui užtikrinti, kai jos muitinės įstaigos atlieka duomenų tvarkymo operacijas ir kai naudojamos tos valstybės narės teritorijoje esančios centrines duomenų bazės terminalais.

32 straipsnis

Centrinės duomenų bazės sukūrimas

Komisija sukuria 31 straipsnyje nurodytą centrinę duomenų bazę. Ta duomenų bazė pradeda veikti kuo greičiau, bet ne vėliau kaip 2015 m. sausio 1 d.

33 straipsnis

Nuostatos dėl duomenų apsaugos

1. Komisijos centrinėje duomenų bazėje esantys asmens duomenys tvarkomi laikantis Reglamento (EB) Nr. 45/2001 ir prižiūrint Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui.

2. Valstybių narių kompetentingos institucijos asmens duomenis tvarko laikydamosi Direktyvos 95/46/EB ir prižiūrint tos direktyvos 28 straipsnyje nurodytai valstybės narės nepriklausomai priežiūros institucijai.

3. Asmens duomenys renkami ir naudojami tik šio reglamento tikslais. Taip surinkti asmens duomenys turi būti tikslūs ir nuolat atnaujinami.

4. Kiekviena muitinė, įvedusi asmens duomenis į centrinę duomenų bazę, yra duomenų valdytoja šių duomenų tvarkymo atžvilgiu.

5. Duomenų subjektas turi teisę susipažinti su savo asmens duomenimis, kurie yra tvarkomi centrinėje duomenų bazėje, ir atitinkamais atvejais – teisę, kad jie būtų ištaisyti, pašalinti ar būtų sustabdytas jų tvarkymas vadovaujantis Reglamentu (EB) Nr. 45/2001 arba nacionalinės teisės aktais, kuriais įgyvendinama Direktyva 95/46/EB.

6. Visi prašymai pasinaudoti prieigos, ištaisymo, pašalinimo ar tvarkymo sustabdymo teise pateikiami muitinei. Kai duomenų subjektas prašymą pasinaudoti ta teise pateikė Komisijai, ji tokį prašymą persiūnčia atitinkamoms muitinėms.

7. Asmens duomenys saugomi ne ilgiau kaip šešis mėnesius po atitinkamo sprendimo patenkinti prašymą atšaukimo dienos arba po atitinkamo laikotarpio, kuriuo muitinė turėjo imtis veiksmų, pabaigos dienos.

8. Kai sprendimo adresatas pagal 23 straipsnio 3 dalį arba 26 straipsnio 9 dalį inicijuoja procedūrą ir apie tokios procedūros inicijavimą informuoja muitinę, jo asmens duomenys

saugomi šešis mėnesius po to, kai pasibaigus procedūrai galutinai nustatoma, ar buvo pažeista intelektinės nuosavybės teisė.

VI SKYRIUS

KOMITETAS, DELEGAVIMAS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

34 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Muitinės kodekso komitetas, įsteigtas pagal Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 247a ir 248a straipsnius. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 4 straipsnis.

3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

35 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. 26 straipsnio 10 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus suteikiami Komisijai neribotam laikotarpiui nuo 2013 m. liepos 19 d.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 26 straipsnio 10 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 26 straipsnio 10 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareikia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

36 straipsnis

Tarpusavio administracinė pagalba

Šiam reglamentui *mutatis mutandis* taikomos Reglamento (EB) Nr. 515/97 nuostatos.

37 straipsnis

Ataskaitų teikimas

Ne vėliau kaip 2016 m. gruodžio 31 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šio reglamento įgyvendinimo ataskaitą. Prireikus kartu su ta ataskaita gali būti pateiktos atitinkamos rekomendacijos.

Toje ataskaitoje nurodomi visi svarbūs incidentai, susiję su per Sąjungos muitų teritoriją tranzitu vežamais vaistais, galintys kilti įgyvendinant šį reglamentą, taip pat įvertinamas galimas poveikis Sąjungos išpareigojimams dėl galimybės gauti vaistų pagal 2001 m. lapkričio 14 d. Dohos PPO ministrų konferencijoje priimtą Deklaraciją dėl TRIPS sutarties ir visuomenės sveikatos ir priemonės, kurių imtasi siekiant reaguoti į visas situacijas, dėl kurių šiuo atžvilgiu kyla neigiamas poveikis.

38 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 1383/2003 panaikinamas nuo 2014 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2013 m. birželio 12 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkė

L. CREIGHTON

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal priede pateiktą atitikties lentelę.

39 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

Pagal Reglamentą (EB) Nr. 1383/2003 patenkinti prašymai toliau galioja sprendime patenkinti prašymą nurodytą laikotarpį, kuriuo mutinė turi imtis veiksmų, ir vėliau nebepratęsimi.

40 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

1. Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.
2. Jis taikomas nuo 2014 m. sausio 1 d., išskyrus:
 - a) 6 straipsnį, 12 straipsnio 7 dalį ir 22 straipsnio 3 dalį, kurios taikomos nuo 2013 m. liepos 19 d.;
 - b) 31 straipsnio 1 dalį ir 3–7 dalis bei 33 straipsnį, kurie taikomi nuo tos dienos, kurią sukurta 32 straipsnyje nurodyta centrinė duomenų bazė. Komisija viešai paskelbia tą datą.

PRIEDAS

Atitikties lentelė

Reglamentas (EB) Nr. 1383/2003	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnis	2 straipsnis
3 straipsnis	1 straipsnis
4 straipsnis	18 straipsnis
5 straipsnis	3-9 straipsniai
6 straipsnis	6 ir 29 straipsniai
7 straipsnis	12 straipsnis
8 straipsnis	10, 11, 12, 14 ir 15 straipsniai
9 straipsnis	17 ir 19 straipsniai
10 straipsnis	—
11 straipsnis	23 straipsnis
12 straipsnis	16 ir 21 straipsniai
13 straipsnis	23 straipsnis
14 straipsnis	24 straipsnis
15 straipsnis	20 straipsnis
16 straipsnis	25 straipsnis
17 straipsnis	—
18 straipsnis	30 straipsnis
19 straipsnis	27 ir 28 straipsniai
20 straipsnis	6, 12, 22 ir 26 straipsniai
21 straipsnis	34 straipsnis
22 straipsnis	31 ir 36 straipsniai
23 straipsnis	—
24 straipsnis	38 straipsnis
25 straipsnis	40 straipsnis